

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.14. Est Christus dux ad cœlum securum sicut pseudodij ad infernum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

VII. Christus se nobis ducem praeberet. 1. Pet. 3. 21.

Lumen vite. Qui illam sequitur ad vitam certam peruenit, ubi vita regnat. Qui sequitur me & Super hoc fundamentum erexit Apostolus Petrus edificium illud sublime in quo totam fidei nostrae substantiam comprehendit. *In hoc vocati estis, quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia eius.* Hoc nomine Christianos Apostoli frequenter inscribunt vocari: quia nos ad Ecclesiam suam Deus misericordia vocare dignatus est: *Vocatus nos vocatione sua sancta non secundum opera nostra sed per gratiam suam.* Ad quid vocatur nos? Quid egit passus est pro nobis vobis relinquens exemplum. Ecce vnicuique verbum fides comprehenditur eorum quae de Christo credenda sunt: haec duo videlicet: primum: quod redemptor sit: nos enim de seruitute eripuit peccati, per quam diabolo subiciebamur. Secundum: quod nobis sit dux & magister: docet enim nos vitam sempiternam.

Canon. 21. Hoc nobis sacrosanctum definiuit Concilium Tridentinum contra quoslibet hereticos: quidam enim e fluctibus, quod Christus tantum modo nobis fuisset redemptor, qui passione sua & morte nostris omnibus satisfecit flagitiis, quodque nos per hoc adeo liberos aboleretur, ut nihil nobis superesset agendum salutis nostrae necessarium. Hoc plures optati sunt: iam enim a temporibus Apostolorum, surrexerunt illi, quorum errorum sequuntur nostro saeculo Lutherani, alij mentuntur, id quod Christus fecit nostram tantum fuisse instructionem, qua percepta homo sibi sufficiens est ut se a peccatis erigat, saluetque perpetuum. Contra ambos hoc determinat S. Concilium: *iquis dixerit Christum Iesum a eo hominibus datum iuisse, ut redemptorem, cui fidant non etiam in legislatorem, cui obediant: Anathema sit.* Audis idem à D. Petro Pontifice definitum. *Christus passus est pro nobis.* En tibi redemptorem: Non profectus est, qui peccatum non fecit nec facere potuit sed *Pro nobis*, ut nos redimeret solueretque debita quo captiui damnatique tenebantur: *Christus mortuus est pro peccatis nostris*, fides haec est D. Petri, *Iesus pro inuisis vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia eius.* Habet hic magistrum nos docentem & deducentem, qui nostris obiectus oculis, nobis sic loquitur: *Qui sequitur me, non ambulat in tenebris.* Duo populo suo praestitit. Primum quod illum de seruitute redemeris duriori, qua illum peccinax Pharaon tyrannus deprimebat, ipsum eiusque copias ma-

2. Tim. 9.

1. Cor. 15.

1. Cor. 15.

1. Cor. 15.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

1. Pet. 3.

ris praefocans fluctibus, operaque potentissimi brachij sui miranda perficiens? *Redemisti in Psal. 76. 16.* *brachio tuo populum tuum.* Non hoc sufficit: *16.* *brat: nam si laici illi fuisset illum de seruitute vindicasse & in libertatem afferuisse in de seruitute illis Arabibus solitudinibus, nosset numquam, numquam carperet viam, nunquam terram ingrederetur promissionis. Vnde illi, quo redemisti populum, adimus n & illud. ut se vix commitem eius ostenderet oculis in columna ignis & nubis, Hoc agit nobiscum, ecce qualiter se, nostris obiciat oculis: *Ego sum lux mundi qui sequitur me &c.**

§. 14. Est Christus dux ad caelum securus sicut pseudodj ad infernum.

AD perpendiculum hic cadit D. August. ratio, quam congruè perpenderit D. Thom. Opus erat homini ducere ut certam vitam sempiternam iniret. Duo duci continentur. Primum: ut ve nouerit viam, nec ab ea deierit. Secundum: ut eum videas quem sequaris: ex his sequitur nullum potuisse terrenum hominem ducem nobis praerere ad caelum: nullus etenim viam nouerat. Deus qui Solus illam nouerat. Dux esse non poterat. Erat creatus, nim inuisibilis. *Homo sequendus non erat, qui uideri poterat. Deus sequendus erat qui uideri non poterat. Uterque exhibetur homini & qui uideretur ab homine & quem homo sequeretur. Deus factus est homo.* Pro huius confirmatione nouat D. Augustin. uersutiam diaboli: ut enim homines abique ullo serupulo semitas uiaque perciterent uitiorum, illis perualit: ut in album Deorum admitterent homines nebulones & quidem tales, quibus mundus non tulit nequiores. Iodem adulterum. Venerunt mille lasciuia uile proflibulum, Martè uindicta fraudibusque detestandum. Vulcani magis in traditionibus texendis quam ebullendo ferro exercitatum &c. Et tali omnes scelerem fuligine nigrescebant. Sepanumero intenta mente reuoluit quoniam subesse causa potuerit, cur diabolus rancos non proposuerit Deos quanti fuerant homines aliqua in hoc mundo praecellentia spectabiles, ac inter illos nominare noluerit Noè, Abraham, Iob, Moysen, Iosue alioque quae plurimos, quorum opera tanta fulgebant excellentia: ut illa non potuerint ignorare mundi sapientissimi, Graeci praesertim sapientiae studiosiores, quique magna diligentia libros & cuncta-

rum factus evoluebat nationum. Nedum non illis diabolus locum tribuebat, vt quempiam illorum pro Deo venerentur, sed in super illis imponebat, hos fuisse præstigiatos, necromanticos, versipelles; proinde expedire, vt ab illis sibi cauere; ita quitam eorum Historiographi Moysi meminerunt; illum vt incantatorem & Lymphaticum accusantes: quodque ea arte, quæ de ipso referuntur, opera perpetraret. Huius rationem assignat D. Augustin. volebat enim vt omnes viam ingrederentur flagitorum eoque sine vt Deos extulit illos solummodo, qui criminibus cæteris erant celebriores, nec pedem vel semel mouerunt nisi per hanc flagitorum viam. Et illos (inquit Diu. Augustinus) cæteris dignitate præferebat, quia cæteros perueritate præcurrebant, quos dicebant Deos selectos: *Profecti plures nobilitate criminum non dignitate virtutum*. Vt enim naturale sit omnibus hominibus desiderium obtinendi beatitudinem, in hoc fallerentur, quod credent hanc ad illam viam esse curiorem, quam Dij illi præeuerent: est etenim clata ratio, quam singuli sibi ipsi formarent, Nihil melius viam nouit, qua vici possit obtineri beatissima, quam ipsi Dij, qui ita in ultimo gradu perfruerent. Illi verò hanc in tam alto gradu consecuti sunt, vt nedum beati sint, sed Dij caelorum Domini, & præfati beatitudinis: igitur via iustissima ad beatitudinem erit eorum imitari vestigia.

Hac de causa ait Spiritus sanctus, quod maleficia illa casum Deorum adorandi superstitione, causa sit, origo, & finis quorumlibet vitiatorum; & omnium iniquitatum sentina corruptissima: *Vitium fornicationis est exquisitior idolorum & adinuentio illorum corruptio vita est*. Hanc rationem expendit noster Hispanus Cicero Christianus P. M. F. Lud. Granar, vt enim religio timor que Deifandi sunt & machera peccatorum omnium, cum talis esset illa religio vt non solum non illa prohiberet vel vt turpia teneret, quinimo illa vt pulchra acceptaret assidue celebraret diuinos Deorum suorum exemplo mortales allecti nedum illa non fugere, sed proelutur illis se tradere gestiebant. Ad huius confirmationem profecit præfatus Doctor argumentum antiqui & celeberrimi Poëta Persij, quo supponit nihil homini esse certius quam id quod intelligit ab eo fieri, qui Deus est, quocirca arteatius homines attende-

bant ad Deorum suorum facinora, quam ad doctissima Platonis & Socratis argumenta: *Magis homines intuentur quid Iupiter fecerit quam quod docuerit Lato, vel enserit Cato*: Ita inquit videtur id quod in scenam produxit nominatissimus ille Comicus Terentius: Iuuenem nempe in diuersa raptum dubiumque an committeret adulterium: causa fortuito conspexit imaginem, in qua referebatur illud tam enormis scelus adulterij quod Iupiter commisit cura Danae in sinum eius sub figura seminis aurei delapsus, quam intuius sic ait: Si hic, qui Deus est caeli terræque celeberrimus, hoc se crimine contaminauit, ego homunculus non idem fecerò? *Quid qui templa summo fonte concutit, fecit: Ego homunculo, id non facerem?*

Eadem intentione ait D. Aug. acriter institit diabolus fallax peruersis hominibus, vt in festis & horam Deorum sacrificijs exhiberetur in templis eorum facinora quæ omnia in fugam spirabant malitiam, horrendam redolebant impudicitiam, dicebanturque *Fugalia à fugatis hostibus*. Quali protestari eos esse Deos, quorum virtute in fugam acti essent inimici. Sed multo melius dicerentur (teste Diu. Augustin.) *Fugalia, à fugato pudore, & honestate, & virtute*; illi etenim omnem procul abigebant honestatem, pudorem, & virtutem. Fasta deducabant. Priapo, cuius execrandas libidines publicè spectandas omnibus offerebant. Hinc viri ac mulieres eo prodibant animo & cupiditate vt illis pro libidine sua vacarent impudentius. Nostram attende eum Diu. Petrus fortem optimam: venit enim verus Deus, vera lux, qui nec errare potest nec in errore inducere: *Ego solus mundus est verus homo, vt illi homines videre possent, fronte procedit, se magistram ducemque statuit in nobis vt certius asseuerans: Qui sequitur me non ambulat in tenebris sed habebit lumen vita est*. Vt sequamini vestigia eius. Non ait semitam seu viam sequamur spatiosam, sed eius vestigia. Verum etenim iter angustum ita est vt de eo sic Angelus Esdræ: *Habens iter angustum vestigium hominis*. Quod illi quadrae quod Diuus Petrus ait: *Vestigia eius*: Videnturque ambo facta illa spectare nuntia, quibus nos Vates Hebraei exhibent: *Erunt oculi tui videntes præceptorem tuum & auertentia audient verbum post tergum mentis: Hæc est via, ambulata in ea & non declinat neque; addexteram neque ad sinistram*, Ipse coram oculis tuis

D. AVGV. lib. 7. de ciuit. c. 34. Tom. 5.
 43. 111. Idololatrio principum vitiatorum. Sep. 14. 1. p. 4. Sym. 10. abspnem.

D. AVGV. Lib. 7. c. 10. c. 6. Tom. 5. IV. Festa quæ fuerint Fugalia.
 V. Christus nobis dux ad caelum venit.

Isa. 7. 4. Isa. 30. 10.

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

ruis de dux antecesseret, & caput suum ad te conuectas acclamabit, dicetque tibi: hæc est quam ingredior: *Ambulate in ea.*

VI.

Viam nobis nouam intiauit in seipso.

O quam secuti pergeremus ait Apostolus, *talem sequentes ducem nos præcursum: Habentes fratres fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi quam intiauit nobis viam nouam &c. in sanguine eius habes fulcrum, habes hic talis prætionis fulcimentum: ipse intiauit nobis viam, sibi autem non necessariam: illam nobis aperuit, illam inchoauit, fuitque ipse qui primus eam calcavit: *Viam nouam & viuentem. Nouam:* Illam etenim ignorabat mundus nec capere poterat, nec vnquam detexit: *Viuentem per viam id est carnem suam.* Quia tanquam magister Mattheos, qui illam docet non tam verbis ad auditum quam figuris ad oculum, quas describit in charta discipulis exponit: sic & Christus hanc nobis viam in carne sua viuentem præmonstrauit in illa passus nobis proponens, quos sequamur, & viam quam ingrediamur: scilicet tribulationes, mortificationes, orationem, patientiam, iuramentum indigentiam &c. *In carne sua.**

Hinc liquet ratio, & finis ob quem Deus venerit pauper omnium indigus, vitamque duxerit perperuis grauem tribulationibus atque ca-

VII.

Ratio cur Christus pauper uenerit.

inter dolores finit quibus nullus in mundo passus est acerbiores. Causa principalis quam proleulerunt & proferunt Iudæi cur Christum ut Messiam renuant acceptare: hæc est: Quod scilicet Redemptorem expectarent, qui illos diuitiis bonisque actum impletet, malis eriperet, felices faceret, & in summa collocaret quiete gaudentes: Videbatur autem illis hoc ab illo fieri minime posse, quem pauperem videbant, fame sitique languidum, labore fractum, qui vitæ suæ dies inter dolores transigeret, cui mors terminum inopsuit ignominiosa. Erantque illis familiaritate prouerbis: sicut & antecessoribus: dum illis Deus Saulem in Regem præfecerat, qui eos à seruitute liberos vendicaret, quæ à Philistinis grauitè opprimebantur, videntes illum alius simili in hominibus de plebe vulgaribus, dixerunt: *Num saluare nos poteris iste?* Ite pauper, famelicus, inops huius vitæ miseris oppletus, noitras poterit ille reparare? Carnalis sensu capiebant, diuitias, salutem, delicias, quietemque terrenam. O mente laborantes, an necesse fuit, ut Deus descenderet illudque ite aggrediretur, quod aggressus est ueniens in mundum, ut nobis ea quæ minoris sunt momenti largi-

VIII.

Idcirco à Iudæis reiectus.

retur? Non descendet, non uenit libertatem nobis daturus temporalem, opes terrenas, carnis delicias, corporis voluptates: Hæc enim omnia modice sunt substantiæ temporis que exigui, sed vitam æternam, vitam diuinam, vitam celestem. Non eam vitam quam feceris extinguit, non eas delicias, quæ carnem ipsam consumunt, sed vitam æternam: *Hæc est repromissio quam ipse pollicitus est nobis, vitam æternam.*

IX.

Iter autem ad hanc, delicia non sunt, voluptates, opes, honores quietes mundi que facultates: sed dolores, cruciatibus, ieiunia, corporis flagellationes, famines, persecutio, crux, nuditas. In illa igitur, figura uenire debuit, in qua nos per viam illam duceret, suaque nobis imprecia, relinqueret sectanda uestigia. Considerata quam uiam capiat: hæc etenim ea est nobis sequenda. Venturus erat, ut illam nobis indicaret inquit Isaias: *Oculus tui uidebunt præceptorem tuum & aures tua audient uerbum: post tergum mouentis: Hæc est uia ambulata in ea, & non declinetis, neque ad dexteram neque ad sinistram.*

X.

O mortales (sic D Bernadus) audite quid uobis dicat: *Ego sum lux mundi &c. Aut iste fallitur, aut totus mundus erit, sed diuinam falli impossibile est sapientiam.* Attende, quæ uocat, uel enim ille deuiat uel totus mundus: cum sint hæc itinera adeo sibi inuicem opposita, ipse errare non potest: est etenim cæli sapientia: mundus ergo a recto tramite delirat. Ut autem cum illo non delires, audi Christum mouentem: *Si quis uult uenire post me abneget semetipsum & tollat crucem suam &c.* Expende uerba Prophetæ Regis, quibus Dominus hunc alloquitur quasi illius miseris: *In mari uia tua, & semita tua in aquis multis, & uestigia tua non cognoscuntur.* Heu Domine misquante hoc cordis mei dolore profert, miseret me tui uel si placet, mortalium. Iter tuum Domine semper in mari fuit & semita, quas ambulasti aquarum multitudine sunt impressæ, nec tua tamen cognita sunt hic tribulationum factus viator: quod dixit viam suam? Ad multum & quæ? Per mare aquasque amarissimas, per illas omnes uix illis semitæ, & discursus cogniti fuerunt. Et merito: uia namque cæli per sectanda mare tædit tribulationum & aduersitatum *Per multum uestigia, tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei.* *Ag. 14. Demon. 22.*

Via cæli delicia.

Joan. 2. 25.

Is. 30. 10.

D. BERN Sermon 3. de Natu. Dom.

Matth. 19. 24.

Ps. 76. 20.

X.

In mari

Christus

Ag. 14. Demon. 22.

45 Demonstratur De Iohann. signumque illius
 aeterni regni declaratur in quo Deus residet. San-
 ctos suos glorificans: ait autem ipse sibi oscen-
 sum fuisse coram Deo mare inter regnum &
 mundum: ita ut qui ad regnum esset perveni-
 rus: prius pelagus illud transire debeisset: *Vidi
 ostium apertum in caelo: & ecce sedes posita erat
 in eo, & super sedem sedens &c.* Erim conspe-
 ctu sedu tanquam mare vitreum &c. Per hoc
 mare Saluator transiit.
 Mare est locus, in quod omnes aquae con-
 flunt: quae cruciatus: potiusque significant,
 Christum attende his ita immersum ut dicere
 poterit: *Veni in altitudinem maru.* Nullom
 non torum eum: passus est, nullam non mole-
 stiam, nullum non cruciatum deoravit ut iure
 merito illum Propheta & angelicus nominavit:
*Virum dolorum. Omnia flumina intrant in ma-
 re.* Mundus secundum flumina: hic pauper-
 tas est, ibi famis, alibi dolor, alio loco perse-
 cutio, ibi vulnera, hic lachrimae, alibi calum-
 nia, clade, alibi, Omnia flumina haec cateru-
 tum in Christum confluxerunt: *In mari via
 tua.* De quibus alibi, Ad vestigia signaque
 reliquit? Quam maxime: illum igitur con-
 templare in deserto ieiunantem, in monte no-
 stibus vigilem & orantem, in horto captum,
 in domo Caiphae alapis caesum, apud Hero-
 dem iratum, coram Pilato condemnatum,
 in Calvaria monte crucifixum, Vestigia re-
 liquit impressa ut illa sequaris: aduersitates
 modestè lateque perferas, remittens iniurias,
 pro maledicentibus orans ad carnis mortifica-
 tionem ieiunans non reddens malum pro malo, in
 cruce caput inclinans: *Qui cum maledicere-
 tur, non maledicebat.* Oculos tuos in hunc
 conice Saluatorem: nullam enim inuenies
 tribulationem, quam ille non deoravit, non
 cruciatum, non poenam, per quam non am-
 bulavit, nobisque viam aperuit. Lapis hic est
 Zachariae per os eius septem oculis lucidus, id
 est omnibus, q. d. omnibus oculis: nullus etenim
 est, qui quamlibet partem aduersitatem, quod
 si oculos suos ad Christum dirigit, non illum
 agnoscat eandem ipsum pertulisse, nec etiam
 virtutis, quem voluerit exercere, quem non
 possit in illo deprehendere, velut in prototy-
 po si ad eum oculos suos dirigere voluerit. Hæc
 est illa via, quam inambulavit, hæc est inquam,
 illa via, quam nos docet: hæc est illa via
 quam ingredi te oportet, si ad caelum volueris
 peruenire: *Hæc est via, ambulate in ea:* quia

vi cum imiteris ac sequaris per huius pelagi
 aquas amarissimas, primus ingreditur. O im-
 mensam Christi misericordiam (exclamat D.
 Aug.) si medius ut aegroto conferret salutem,
 potione illi prescriberet amarissimam, illam-
 que infirmus exhaurire recusaret, medicus au-
 tem, ut illi animum daret, illam quasi totam
 biberet, relictis tantummodo duabus ex ea
 guttulis. O quanta foret hæc medici benigni-
 tas: *Prior bibit medicus sanus, ut bibere non
 dubitaret aegrotus. Quid enim tam amarum est
 in illo poculo, quod ille non biberit? Si contum-
 lia, prius audiuit, cum demones expelleret, demo-
 nium habes. Unde & consolatur aegrotos, dicens:
 si patrem familias Beelzebub vocauerunt quan-
 to magis domesticos eius? Si dolores amari sunt,
 etiam mortuus est. Si genus mortis exhorrescat
 infirmitas, nihil tempore ignominiosius fuit,
 quam mors crucis, sicut & Apostolus ait fa-
 ctus pro nobis maledictum. Hic e-go Dominus
 faciens diuin a patiens humana admonet nos &c.
 Hæc est via, ambulate in ea.*
 Cæterum quod dolenter fero, Domine mi-
 (ait David) hoc est, quod *Vestigia tua non
 cognoscuntur.* Non ait, quod vestigia nulla
 signaque reliquerit, sed quod illa non atten-
 dantur, non cognoscantur. Tu videris, quam
 viam ingrediaris: tu videris, an eius hæc ve-
 stigia sequaris: tu videris, an illum imiteris:
Aut iste fallitur, aut totus mundus errat ait
 D. Bern. Ex his vestigiis tua considera, & ex
 illis passibus, metire tuos, & attende num
 aliqua tibi sit spes ad vitam pertingendi semp-
 ternam: certo namque certius est, si hunc
 minimè secutus fueris precedentem, eo sequi
 non poteris ascendentem: hoc enim est quod
 ait: *Qui sequitur me, habebit lumen vita.*
 Quam alacer pergit, qui per viam incedens
 diffidentem cernit quod vestigium eius sequatur,
 quem nouit ducem se praire, qui securus &
 sine errore viam perambulavit: De quo alias,
 Tertius sensus his verbis dari potest: *Qui
 sequitur me &c.* Quod loquatur etiam Do-
 minus de vita naturali. Si vitam exoptas diu-
 turtam, illum sequere: Com enim lux sit,
 peccatorum tergunt tenebras: Hæc enim sunt,
 quæ viam diem reseruant, ut die Iouis anteceden-
 denti diximus.

XII.
 Similitudo.
 D. AVG.
 Sermon. 18.
 de verb.
 Dom. To.
 10.
 XIII.
 Dolendū
 quod
 Christi
 pauci fe-
 quantur.
 f. 35.

